

Kto sa bojí Matice slovenskej?

Branislav Michalka

23. júna 2020 ✚ Politika

Symbol národnej identity

Matica slovenská je najstaršou kultúrnou ustanovizňou Slovákov s celonárodnou pôsobnosťou. Jej úloha spočívala v uchovaní kultúrneho a národného bytia slovenského národa. Vznikla v 19. storočí a predstavuje určitý symbol. Symbol národnej identity. Tie sa dajú renovovať, čiže uviesť do pôvodného stavu, ale nedajú sa zrušiť. Pokiaľ samozrejme nechcete zrušiť aj národnú identitu. Útok na existenciu takýchto symbolov je automaticky útokom na národnú identitu, bez ohľadu na to aké mal pri tom úmysly ten, kto toto zrušenie inicioval.

Starší Slováci si ešte pamätajú zrušenie slovenského znaku začiatkom 60. rokov a jeho nahradenie zvláštnym útvarom, na ktorom bol kresťanský kríž nahradený partizánskym komunistickým ohníkom. To, že k tomu došlo počas panovania súdruha prezidenta Antonína Novotného, ktorý Slovákov bytostne neznášal, vzbudzovalo oprávnené podozrenia, že zrušením symbolu sa mala narušiť aj národná identita Slovákov, ktorých v Prahe považovali za notorických „buržoáznych nacionalistov.“ Z rovnakých dôvodov začali komunisti v roku 1950 ťaženie aj proti Matici slovenskej.

znak Slovenskej socialistickej
republiky

zdroj: wikipedia

Matica slovenská je podobným symbolom národnej identity ako slovenský znak. Uvažovať o jej obmedzení alebo zrušení je teda krokom, ktorý si nutne musia Slováci, ktorým záleží na uchovaní národnej identity, vyložiť ako útok práve na ich identitu.

Ministerka kultúry pre 21. storočie

Najnovšie sa podarilo navodiť takúto atmosféru ministerke kultúry Natálii Milanovej, ktorá seba samú označila na svojom blogu ako „nenapraviteľnú slniečkárku“^[1].

Aj ona teraz po voľbách, ako každá „nová metla“, hľadá po kútoch čo by sa dalo povymetať. Aby to od nej zas nevyzeralo tak novo a nebojácne, musíme pripomenúť, že inštitúcia, ktorú si vybrala, je už dlhšie vítaným predmetom, do ktorého si radi kopnú všetci liberálni „slniečkári“, za potlesku všetkých „proeurópskych“ síl. Čiže veľkú odvahu k tomu netreba.

Škandály, ktorými sa preslávili niektorí správcovia Matice slovenskej (nie Matica; tá je inštitúciou a nie človekom) im k tomu dávajú vhodnú zámienku. Avšak argumenty, ktoré použila pani ministerka, by sa dali použiť voči toľkým inštitúciám, ktoré si urobili dojnú kravu z daňových poplatníkov, že zostáva záhadou:

prečo si našla práve tohto „fackovacieho panáka“. To bola samozrejme len rečnícka otázka. Je úplne jasné, že s určitou ideologickou výbavou, v ktorej považujete Brusel za hlavnejšie hlavné mesto než Bratislavu, sa nutne nakoniec pustíte aj do Matice slovenskej. Nie preto, že tam zmizlo toľko a toľko eur, alebo preto, že sa tam niekto opil a ovracal koberec, ale preto, lebo predstavuje symbol národnej identity.

Liberali celého Slovenska spojte sa! A diskutujte ...

16. júna, deň nato ako sa stretla s predstaviteľmi Matice, pani ministerka o nej povedala: *„Nepopieram jej historické zásluhy v 19. storočí, no súčasné vedenie Matice slovenskej ma v pondelok nedokázalo presvedčiť o zmysluplnom poslaní tejto inštitúcie v 21. storočí.“*

Je ale otázne čo si pani ministerka predstavuje pod sloganom o „21. storočí“, touto najhlúpejšou formou floskule, ktorá sa zrodila práve v zmieňovanom 19. storočí, keď podobní liberálni snaživci horlivo papagájovali, že niečo „v 19. storočí už nemá miesto“. V čom by však malo byť 21. storočie iné ako tie ostatné?

Na snímke ministerka kultúry SR Natália Milanová (vľavo)

zdroj: TASR

Možno to vytušíme z ďalších poznámok ministerky Milanovej: *„Celkový systém fungovania Matice vrátane veľmi slabej ekonomickej efektivity je pre mňa sklamaním. Nie som nadšená ani z toho, že verejné prostriedky sa používajú aj na Slovenské národné noviny, ktoré nie kultivujú ale naopak vulgarizujú verejný diskurz.“* Podstatná je druhá veta. Tá totiž odhaľuje ideologický a nie ekonomický motív a Slovenské národné noviny obviňuje z „vulgarizácie“. Je to možné, že by tieto noviny obsahovali vulgárne slová? Prezreli sme si ich a nič také sme nepostrehli. Pod vulgarizáciou teda zrejme pani ministerka myslí niečo iné. Čo, to si domyslíme keď sa pozrieme na jej ďalšie aktivity.

Kultúra alebo lov na alternatívne médiá?

21. apríla, keď hovorila na tlačovej konferencii o RTVS a novinároch, sa nechala počuť: *„Posilníme postavenie novinárov a zvýšime slobodu ich práce. Chceme taktiež bojovať proti hoaxom a dezinformáciám či prísnejšie regulovať sociálne siete. Dôležité je zabezpečiť, aby boli naše verejnoprávne médiá, či už je to RTVS alebo TASR, nezávislé a kvalitné.“* A sme doma, čítate dobre: *„prísnejšie regulovať sociálne siete.“*

Zhrňme to. Pod vulgarizáciou teda nemyslí pani ministerka skutočné vulgárne slová. To by potom musela zasahovať proti rôznym patologickým pseudoumelcom, ktorí sa prezentujú vo verejnom umeleckom

priestore skutočnými vulgarizmami a sexuálnymi zvrátenosťami. Tie však určite nechce pani ministerka zakazovať. To by bolo „obmedzenie slobody tvorby“ a to je predsa neprípustné.

Pod vulgarizáciou rozumie tzv. „šírenie hoaxov“, čo v preklade z ľavicovo liberálneho slovníka znamená: informácie, ktoré sú nepríjemné a netolerantné. Jedným dychom teda pani ministerka tvrdí smerom k novinárom, že „zvýši slobodu ich práce“ a zároveň chce prísnejšie regulovať sociálne siete. Trochu schizoidné.

Keď teda hovorí, že Národné noviny „vulgarizujú“, tak v skutočnosti myslí, že prinášajú alternatívne informácie, ktoré majú národne-identitársky obsah a sú nekonformné k EÚ a celkovému liberálnemu milieu. Takže hlavným kritériom pre pohon voči Matici nebude „slabá ekonomická efektivita“, ale jej celkovo zlá ideologická formácia, ktorá je zasadená do toho trápne zastaraného 19. storočia a bazíruje na takých prežitkoch akým je napríklad národná identita, presadzovanie národných záujmov, či obrana národnej kultúry proti multikulturalizmu. A keďže má Matica túto formáciu nielen v základných konštitutívnych prvkoch, ale celý zmysel jej existencie je založený práve na týchto „prežitkoch“, tak je v očiach multikultúrneho liberála logicky nereformovateľná, aj keby prinášala do štátnej kasy, čo je zaiste komická predstava, zisk.

A čo ostatné neefektívne inštitúcie?

Pochybujeme, že pani ministerka bude požadovať od iných kultúrnych inštitúcií so správnym ideologickým zameraním „ekonomickú efektivitu“. Ale ak chce niekde hľadať paralelu k „*ekonomickej neefektivite*“ Matice slovenskej, nech nechodí ďaleko, ale nech sa pozrie na inštitúciu, v ktorej by počas týchto dní ako poslankyňa usilovne stískala tlačidlá, k radosti všetkých občanov, keby ju rozmarná Fortúna nekatapultovala na ministerskú stoličku.

Slovenský parlament má za sebou toľko škandálov, že by to vydalo za dve Matice, poslanci v ňom pijú s nasadením pravých kozákov a za lacnejšie než bežní občania, o vulgarizmoch, ktoré v ňom poletujú nikto nepochybuje, na to či poslanci kradnú nech sa ráči opýtať svojich voličov a koľko celý ten cirkus stojí nech radšej ani nehovorí. Prečo sa nejdeme zaoberať parlamentom a nejdeme z neho urobiť „*efektívnu*“ inštitúciu, aby sme následne sklamaní povedali, že nechápeme aké má vlastne táto inštitúcia z 19. storočia poslanie v 21. storočí?

Predseda Matice Marián Gešper hodnotil, v rozhovore pre Denník S, dva dni pred stretnutím s ministerkou, situáciu nasledovne: „*Musíme si otvorene povedať, že akýkoľvek zásah štátu do Matice slovenskej už zatne do živého. Matica slovenská je dlhodobo poddimenzovaná, keďže sa nevalorizovala štátna, respektíve predovšetkým prevádzková dotácia zameraná na zachovanie základného chodu. Práve z tohto dôvodu sme museli za posledných desať rokov prepustiť až sedemdesiat zamestnancov, čo je pre našu kultúrnu inštitúciu obrovské číslo. V súčasnosti majú mnohí odborní a vedeckí pracovníci kumulované agendy, pritom v posledných rokoch sme zefektívnili svoju činnosť a preukázateľne šetrili zdroje, to však už nemôže ísť donekonečna.*“ To však asi ešte netušil, že pôjde skutočne do tuhého a bude sa spochybňovať samotná opodstatnenosť existencie Matice a to z toho duchaplného dôvodu, že je teraz 21. storočie a kultúrna ustanovizeň je „neefektívna.“

Stanovisko Matice je uverejnené na oficiálnych stránkach Matice a môžeme sa z neho dozvedieť, že: „Zo strany ministerstva pritom nezazneli žiadne predstavy ani konštruktívne návrhy na podporu regionálnej kultúry, ktorú realizujú dobrovoľné i profesionálne zložky Matice slovenskej po celom Slovensku. Ustanovizeň nemôže súhlasiť so znížením finančnej podpory zo strany štátu v roku 2021, ktorá je aj tak dlhodobo poddimenzovaná, ani s oklieštením práce jednotlivých matičných pilierov, predovšetkým oblastných stredísk a vedeckých pracovísk. Nesúhlasíme ani s obmedzením vydavateľskej činnosti MS, vrátane Slovenských národných novín.“ A zase tie nešťastné noviny. Tie akosi nedajú pani ministerke spávať keď ich chce stále obmedzovať. Snáď sa nebojí názorovej plurality?

Nikto a ani súčasné vedenie Matice nepopiera, že od 90. rokov došlo k mnohým organizačným aj morálnym zlyháním. Je však komické poukazovať na morálne zlyhania Matice v spoločnosti, v ktorej sa relativizuje samotný pojem morálky a v ktorej väčšina inštitúcií (zdravotníctvo, školstvo, politika) vykazuje rovnaké znaky úpadku. Ide sa rušiť zdravotníctvo len preto, že sú lekári skorumpovaní, ekonomicky je zadlžené po uši a v nemocnici s pacientom často jednajú ako s rukojemníkom hnutia Boco Haram? Alebo školstvo, ktoré s každým desaťročím vypúšťa zo svojich brán stále menej a menej sociálne adaptabilných absolventov? Mám sa pýtať ešte aj na politiku?

Odpoveďou mi zaiste bude, že zdravie, vzdelanie a riadenie spoločnosti nevyhnutne potrebujeme, ale ... No, len to dopovedzme: ale národnú identitu nie. To je ten kľúč, podľa ktorého došlo k hodnoteniu Matice. Morálka to byť nemohla, a už vôbec nie kresťanská, lebo na presadzovanie tej sa zvysoka kašle. Stačí sa pozrieť na všadeprítomné „prasačiny“ vo verejnom priestore. Ekonomická efektivita tiež nemôže byť kľúčom, podľa ktorého bola vybraná Matica na odstrel, stačí sa pozrieť na horeuvedené inštitúcie. A to nehovoríme o všelijakých obskurných galériách, na ktoré keby sme si posvietili, tak by z nich utekali pavúky ako pred vysávačom. Jediným kľúčom k rušeniu Matice je jej národne identitársky charakter.

Aké je teda poslanie Matice v 21. storočí?

Také ako vždy: podporovať rozvoj národnej a kultúrnej identity. Aj v 21. storočí. Nie je totiž pravdou, že by dnes národnej a kultúrnej identite nič nehrozilo. V skutočnosti je ohrozenejšia viac než kedykoľvek predtým. Multikultúrne ľavicové a liberálne šialenstvo chápe, že prirodzené entity ako rodina alebo národ, ktoré sa práve z dôvodu svojej prirodzenosti dokážu vždy spontánne sformovať ako opozitum voči utopickému ľavicovému sociálnemu inžinierstvu, predstavujú pre jeho plány trvalé nebezpečenstvo. Preto musia Maticu dostať na kolena.

Tá však nemá na výber. Buď rezignuje na svoj národno-identitársky charakter a prestane byť Maticou, alebo v ňom vytrvá a bude ponížená a eliminovaná.

Je tu však našťastie práve tá Bohom stvorená prirodzenosť, ktorá sa napriek všetkým snahám budovateľov „krajších zajtraškov“ dokáže spontánne sformovať. Nech už sa jej organizačné vyjadrenie bude volať Maticou alebo inak, jej podstata prežije ministerku Milanovú, ktorá možno už za niekoľko rokov, možno už mesiacov, upadne do tichého zabudnutia aj so svojim „manifestom nenapraviteľného slniečkára“. Bez ohľadu na to či ju predstavitelia Matice dokážu „presvedčiť o zmysluplnom poslaní tejto inštitúcie v 21. storočí“ alebo nie.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/kto-sa-boji-matice-slovenskej/>